

5. Wykonanie kary dyscyplinarnej odracza przełożony, który ją wymierzył, lub wyższy przełożony dyscyplinarny.

§ 27. 1. Karę aresztu wykonuje się w ten sposób, że ukarany bezpośrednio po ukończeniu służby przebywa w miejscu pracy przez cztery godziny. Rozpoczęcie i zakończenie pozostawania w miejscu pracy ukarany melduje swemu przełożonemu lub dyżurnemu. Po upływie tego czasu ukarany obowiązany jest udać się bezpośrednio do swego mieszkania, gdzie przebywa do czasu ponownego udania się na służbę.

2. Za prawidłowe wykonanie kary aresztu odpowiedzialny jest bezpośredni przełożony dyscyplinarny, który może zlecić dyżurnemu lub innemu funkcjonariuszowi kontrolę nad wykonaniem kary.

Rozdział 6.

Nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym.

§ 28. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny sprawuje nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym niższych przełożonych dyscyplinarnych, dbając o stosowanie prawidłowej i jednolitej polityki stosowania kar dyscyplinarnych.

2. Wyższy przełożony dyscyplinarny może w trybie nadzoru uchylić lub zmienić decyzję o ukaraniu, uniewinnieniu lub o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, jeżeli została wydana z obrazą przepisów prawa, która mogłaby mieć wpływ na treść decyzji, lub jest oczywiście niesłuszna.

§ 29. Funkcjonariusz dyscyplinarnie ukarany, który następnie prawomocnym wyrokiem sądowym został uniewinniony od wszystkich zarzutów, stanowiących podstawę ukarania dyscyplinarnego, może żądać wznowienia postępowania dyscyplinarnego.

Rozdział 7.

Zatarcie skazania.

§ 30. 1. Zatarcie skazania może nastąpić na podstawie decyzji przełożonego, który karę wymierzył, lub wyższego przełożonego dyscyplinarnego, wydanej na wniosek bezpo-

średniego przełożonego lub ukaranego po upływie co najmniej:

- 1) 6 miesięcy od dnia wymierzenia kary upomnienia i nagany,
- 2) 9 miesięcy od dnia wymierzenia kary surowej nagany oraz od dnia odbycia kary aresztu do 7 dni,
- 3) roku od dnia:
 - wymierzenia kary: obniżenia stopnia starszego strażnika, przodownika i starszego przodownika Służby Więziennej oraz wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe,
 - odbycia kar: aresztu do 21 dni i odroczenia mianowania na wyższy stopień służbowy,
- 4) dwóch lat od dnia wymierzenia kary obniżenia stopnia starszego funkcjonariusza Służby Więziennej,
- 5) trzech lat od dnia wymierzenia kary wydalenia ze służby.

2. Terminy wymienione w ust. 1 mogą być skrócone, jeżeli funkcjonariusz po ukaraniu ma poważne osiągnięcia w służbie lub wyróżnił się w inny sposób.

3. W razie ponownego ukarania funkcjonariusza przed zatarciem poprzedniego skazania, okres wymagany do zatarcia skazania liczy się od ostatnio wymierzonej kary.

§ 31. W razie zatarcia uważa się skazanie za niebyłe. Zatarcie skazania pociąga za sobą skreślenie z akt osobowych funkcjonariusza adnotacji o skazaniu.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 32. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 4, 7, 8 i 9 oraz działu II rozdziału 2, 4 i 11 kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 stycznia 1964 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1963 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 313) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 149), z uwzględnieniem

zmian wprowadzonych wymienionym na wstępie rozporządzeniem i zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa nie obejmuje:

1) § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 34, poz. 153) w brzmieniu:

„§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”;

2) §§ 3, 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 21, poz. 93) w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do robót rozpoczętych po dniu 1 stycznia 1962 r., a nie przekazanych do eksploatacji do dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

3) §§ 2, 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1963 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 313) w brzmieniu:

„§ 2. Przepisu § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 149) w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem — nie stosuje się do świadczeń wykonanych przed dniem 1 stycznia 1964 r.; wartość tych świadczeń ustala się według przepisów dotychczasowych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

3. W związku z ogłoszeniem jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa, objętego załącznikiem do niniejszego obwieszczenia, stał się nieaktualny jednolity tekst tego rozporządzenia stanowiący załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 149).

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa z dnia 24 stycznia 1964 r. (poz. 20).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1958 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1963 r. Nr 42, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1963 r. Nr 42, poz. 237).

2. Użyte w rozporządzeniu określenia: „prezydium powiatowych rad narodowych, prezydium gromadzkich rad narodowych”, „wykonanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych, półpodstawowych czy szczegółowych”, „spółki wodne”, „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” — należy rozumieć w znaczeniu podanym w art. 3.

3. Jeżeli melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe wykonane zostały na wniosek spółdzielni produkcyjnej, użyte w art. 3 ust. 2 i 3 określenia: „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” stosuje się odpowiednio do tej spółdzielni.

4. Zagospodarowanie łąk obejmuje zagospodarowanie zmeliorowanych, jak również nie wymagających melioracji trwałych łąk i pastwisk, nie wyłączając terenów łąkowo-pastwiskowych, użytkowanych czasowo jako grunty orne, oraz zagospodarowanie nieużytków, przeznaczonych na trwałe łąki i pastwiska po ich zmeliorowaniu.

5. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „robocizna” rozumie się również prace wykonywane przy użyciu sprzętu.

§ 2. 1. Zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, na których wniosek Państwo stosownie do przepisów art. 4 i 6 wykonało melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe, zwracają następującą część poniesionych przez Państwo kosztów:

1) za wykonanie urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych, z wyjątkiem urządzeń do rolniczego wykorzystania ścieków	25% kosztów;
2) za wykonanie urządzeń melioracji szczegółowych, polegających na:	
a) drenowaniu nowym	65% kosztów,
b) odbudowie drenaży na obszarze całego kraju, z wyjątkiem terenów określonych pod lit. c)	65% kosztów,
c) odbudowie drenaży na obszarze województw koszalińskiego i olsztyńskiego, z wyjątkiem powiatów działdowskiego i nowomiejskiego, województw opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego, m. Wrocławia oraz powiatów: eckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego oraz m. Elbląga województwa gdańskiego oraz powiatów trzcianeckiego i m. Piła województwa poznańskiego	45% kosztów,

- d) budowie i odbudowie stawów rybnych 50% kosztów,
 e) wykonaniu urządzeń służących do odwadniania i nawadniania, z wyjątkiem urządzeń do nawadniania za pomocą deszczowni 25% kosztów,
 f) budowie deszczowni służących do nawadniania wodami czystymi:
 — za rurociągi doprowadzające wodę do granic obszaru nawadnianego za pomocą deszczowni 25% kosztów,
 — za przenośne urządzenia pompowe oraz urządzenia sieci stałej i ruchomej na terenie obszaru przeznaczonego do nawadniania za pomocą deszczowni 100% kosztów,
 g) zagospodarowaniu łąk — 35% kosztów mieszanki nasion traw i roślin motylkowych oraz całkowity koszt nawozów mineralnych i robocizny;
 3) za wykonanie urządzeń melioracji półpodstawowych i szczegółowych (w tym również deszczowni) rozprowadzających ścieki na terenach rolniczych ich wykorzystania 25% kosztów.

2. Jeżeli Państwo na wniosek spółki wodnej lub spółdzielni produkcyjnej wykonało urządzenia melioracji wodnych określonych w ust. 1, przypadającą od wnioskodawców do zwrotu sumę należności z tytułu kosztów zmniejsza się o 10%.

3. Wysokość poniesionych przez Państwo kosztów, które przyjmuje się za podstawę obliczenia kwoty przypadającej do zwrotu (ust. 1 i 2), odpowiadać powinna normatywnym kosztom bezpośrednim w rozumieniu przepisów o kosztowaniu robót.

4. Koszty opracowania dokumentacji technicznej oraz inne koszty, związane z wykonaniem robót, nie wchodzące w skład normatywnych kosztów bezpośrednich (ust. 3), a przy budowie urządzeń do rolniczego wykorzystania ścieków również koszty wykonania oczyszczalni ścieków, urządzeń do doprowadzania ścieków na tereny rolniczego ich wykorzystania oraz pól awaryjnych i filtracyjnych ponosi w całości Państwo.

§ 3. 1. Wysokość opłat melioracyjnych, przypadających do zapłaty przez każdego z zainteresowanych właścicieli, z wyjątkiem opłat z tytułu zagospodarowania łąk, ustala biuro gromadzkiej rady narodowej na podstawie wykazu sporządzonego oddzielnie dla każdej gromady (miasta, osiedla) przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej w terminie 3 miesięcy od dnia ukończenia robót.

2. W wykazie należy podać:

- 1) nazwę gromady (miasta, osiedla),
- 2) imiona i nazwiska zainteresowanych właścicieli gruntów,
- 3) wyrażony w hektarach obszar tych gruntów, należących do każdego właściciela, na które urządzenia wodnomelioracyjne wywierają dodatni wpływ,
- 4) rodzaj przeprowadzanych melioracji,
- 5) wartość materiałów i robocizny oraz usług transportowych, świadczonych w czasie wykonywania robót przez każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów,
- 6) wartość ewentualnie wyrządzonych szkód oraz imię i nazwisko poszkodowanego,
- 7) wysokość stawki opłat melioracyjnych z jednego ha tych gruntów, na które dodatni wpływ wywierają melioracje półpodstawowe i szczegółowe, wchodzące w skład danego systemu melioracyjnego.

3. Wysokość stawki opłat z jednego ha gruntów określonych w ust. 2 pkt 7 uzyskuje się z podzielenia części kosztów podlegających zwrotowi (§ 2 ust. 1 i 2) przez ilość hektarów tych gruntów.

4. Jeżeli roboty wodnomelioracyjne, z wyjątkiem odbudowy drenowań, wykonywane były na obszarze objętym działalnością spółki wodnej — wykaz, o którym mowa w ust. 2, sporządza organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej po zasięgnięciu opinii zarządu tej spółki.

5. Jeżeli na obszarze objętym działalnością spółki wodnej wykonana była odbudowa drenowań, organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej, w terminie wskazanym w ust. 1, sporządza zamiast wykazu zestawienie, w którym należy podać:

- 1) nazwę spółki i jej siedzibę,
- 2) rozmiar wykonanych robót,
- 3) wartość materiałów i robocizny oraz usług transportowych, świadczonych przez spółkę wodną,
- 4) wartość ewentualnych szkód wyrządzonych na gruntach objętych działalnością spółki,
- 5) koszt wykonanej odbudowy drenowań obliczony zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) oraz ust. 2 i 3.

6. Jeżeli odbudowa drenowań wykonana była na obszarze nie objętym działalnością spółki wodnej, w wykazie określonym w ust. 1 i 2 należy podać dane wymienione w ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 6, a nadto wyrażony w hektarach obszar tych gruntów należących do poszczególnych właścicieli, które objęte zostały danym systemem drenarskim, oraz wysokość stawki opłat melioracyjnych z jednego hektara gruntów objętych tym systemem.

§ 4. 1. Wysokość opłaty przypadającej od każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów, położonych w danej gromadzie (mieście, osiedlu), uzyskuje się przez pomnożenie ustalonej dla tej gromady (miasta, osiedla) stawki z 1 ha gruntów przez ilość hektarów tych gruntów, należących do poszczególnego właściciela, na które urządzenia wodnomelioracyjne wywierają dodatni wpływ.

2. Jeżeli na obszarze nie objętym działalnością spółki wodnej wykonana była odbudowa drenowań, wysokość opłaty melioracyjnej, przypadającej od każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów, uzyskuje się przez pomnożenie ustalonej dla danej gromady (miasta, osiedla) stawki z 1 ha gruntów przez ilość hektarów tych gruntów, należących do poszczególnego właściciela, które objęte są danym systemem drenarskim.

3. W razie gdy melioracje wodne wykonane zostały w związku ze scaleniem gruntów, do wymiaru opłat przyjmuje się wyrażony w hektarach obszar tego gruntu, jaki zainteresowany właściciel uzyskał w wyniku scalenia.

4. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu w czasie wykonywania robót melioracyjnych dostarczył materiał, robocizną lub świadczył usługi transportowe z własnej inicjatywy lub w ramach świadczeń obowiązkowych (art. 4 ust. 5), należną od niego opłatę melioracyjną zmniejsza się o wartość robocizny, materiału lub usług transportowych, chyba że na wniosek zainteresowanego za świadczenia te otrzymał zapłatę.

5. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu w związku z wykonywaniem melioracji poniósł szkodę, opłatę melioracyjną obliczoną w sposób wskazany w ust. 1 i 2 zmniejsza się o wartość szkód, obliczonych z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 8 ust. 1—4 i 6.

§ 5. 1. Wartość świadczeń określonych w § 4 ust. 4 ustala się odpowiednio do rodzaju świadczenia, a mianowicie:

- 1) za robociznę — według cen akordowych, a w razie wykonania prac nie objętych systemem akordowym według czasowego systemu płac (dniówkowo-godzinowego), określonego układem zbiorowym w budownictwie,
- 2) za materiały — według cennika materiałów budowlanych lub cen miejscowych, jeżeli takie były przyjęte jako obowiązujące w kosztorysie umownym,
- 3) za usługi transportowe — według taryfy towarowej przewozów konnych lub taryfy towarowej stosowanej w przedsiębiorstwach Państwowej Komunikacji Samochodowej.

2. Decyzje ustalające wartość szkód określonych w art. 8 ust. 2 wydaje organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie komisynie dokonanych oględzin na miejscu w obecności poszkodowanego. W skład komisji wchodzi:

- 1) przedstawiciel organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciel wykonawcy (art. 6 ust. 2),
- 3) rzeczoznawca wyznaczony przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej,
- 4) przedstawiciel biura gromadzkiej rady narodowej.

3. Nieobecność poszkodowanego nie wstrzymuje oględzin ani ustalenia rodzaju i wartości szkód.

4. Poszkodowanemu niezadowolonemu z decyzji organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej przysługuje odwołanie stosownie do przepisów o postępowaniu administracyjnym.

5. Jeżeli odszkodowanie ustalone w trybie określonym w ust. 2—4 łącznie z wartością robocizny, materiałów lub usług transportowych dostarczonych przez poszkodowanego jest wyższe od przypadającej od poszkodowanego opłaty melioracyjnej — nadwyżkę wypłaca wykonawca robót (art. 6 ust. 2) w terminie 30 dni od dnia ustalenia wysokości opłaty melioracyjnej.

6. Jeżeli poszkodowany nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty melioracyjnej, odszkodowanie w całości wypłaca wykonawca robót w terminie 30 dni od dnia ustalenia wartości szkody.

§ 6. 1. Wysokość opłat melioracyjnych podlegających uiszczeniu przez spółkę wodną, z wyjątkiem opłat za odbudowę drenowań, ustala biuro gromadzkiej rady narodowej w sposób określony w §§ 4 i 5 ust. 1—5 jako sumę opłat przypadających z tytułu melioracji gruntów, które stanowią własność poszczególnych członków spółki, pomniejszoną o 10% (§ 2 ust. 2).

2. Wykaz opłat przypadających z tytułu melioracji gruntów stanowiących własność poszczególnych członków spółki wodnej biuro gromadzkiej rady narodowej załącza do orzeczenia ustalającego opłatę należną od spółki wodnej.

3. Opłatę melioracyjną z tytułu odbudowy drenowań wykonanych na obszarze objętym działalnością spółki wodnej pokrywa zarząd tej spółki w wysokości kosztów wymienionych w § 3 ust. 5 pkt 5, pomniejszonych o wartość materiałów, robocizny, i usług transportowych oraz ewentualnych szkód (§ 3 ust. 5 pkt 3 i 4).

4. Zarząd spółki wodnej uprawniony jest do wymierzania datków, podlegających uiszczeniu na rzecz spółki przez

poszczególnych jej członków z tytułu melioracji należących do nich gruntów, w wysokości opłat podanych w wykazie określonym w ust. 2, jak również do wymierzania datków na rzecz spółki z tytułu pokrycia kosztów wykonanej odbudowy drenowań, proporcjonalnie do powierzchni zdrenowanych gruntów każdego z członków spółki.

§ 7. 1. Decyzje o ustaleniu opłat melioracyjnych biuro gromadzkiej rady narodowej podaje do wiadomości zainteresowanym przez wywieszenie w lokalu tego biura na okres 14 dni. Jeżeli melioracje wykonano na wniosek spółki wodnej — decyzję o ustaleniu opłat doręcza się ponadto zarządowi tej spółki.

2. Od decyzji biura gromadzkiej rady narodowej o ustaleniu opłat melioracyjnych przysługuje spółce wodnej lub zainteresowanemu właścicielowi gruntu odwołanie stosownie do przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 8. 1. Jeżeli w związku z wykonywanymi przez Państwo urządzeniami melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych (art. 6) zgłoszone zostaną wnioski o odszkodowanie przez osoby, których prawa uprzednio nabyte na podstawie ustawy wodnej zostały ograniczone lub w inny sposób dotknięte działaniem tych urządzeń (art. 8 ust. 5), decyzje w sprawie tych wniosków wydają organy gospodarki wodnej stosownie do przepisów ustawy wodnej, po przeprowadzeniu odrębnych dochodzeń.

2. Ustalone w trybie określonym w ust. 1 odszkodowanie zalicza się do kosztów wykonania urządzeń melioracji wodnych. Odszkodowanie to wypłaca Państwo, z tym że zainteresowani właściciele gruntów, na których wnioski urządzenia te zostały wykonane, zwracają wypłacone przez Państwo odszkodowanie w formie dodatkowych opłat.

3. Opłaty dodatkowe (ust. 2) wymierza się w sposób i na zasadach ustalonych dla wymiaru opłat melioracyjnych.

§ 9. Opłaty melioracyjne za wykonanie przez Państwo melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych płatne są do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym upływa dwuletni okres od ukończenia tych robót. Jeżeli jednak okres ten upływa w listopadzie lub grudniu danego roku kalendarzowego, opłaty płatne są do dnia 30 października roku następnego.

§ 10. 1. Opłaty melioracyjne za wykonanie przez Państwo melioracji półpodstawowych i szczegółowych mogą być przez prezydium gromadzkiej rady narodowej rozłożone na raty, płatne w terminach rocznych do dnia 30 października każdego roku kalendarzowego. Okres spłaty całości nie może przekraczać:

- 1) za wykonanie urządzeń półpodstawowych, z wyjątkiem urządzeń do rolniczego wykorzystania ścieków 6 lat;
- 2) za wykonanie urządzeń szczegółowych:
 - a) za drenowanie nowe rurkowe o rozstawie sączków powyżej 13 m 10 lat,
 - b) za drenowanie nowe rurkowe o rozstawie sączków 13 m i poniżej 13 m 15 lat,
 - c) za odbudowę drenowań rurkowych 10 lat,
 - d) za urządzenia deszczowni 10 lat,
 - e) za budowę i odbudowę stawów rybnych 6 lat,
 - f) za inne roboty, z wyjątkiem zagospodarowania łąk 6 lat;
- 3) za wykonanie urządzeń melioracji półpodstawowych i szczegółowych rozprzewadzających ścieki na terenach rolniczego ich wykorzystania 6 lat

— licząc od upływu dwuletniego okresu po ukończeniu robót melioracyjnych (§ 9).

2. Organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej ustali dla poszczególnych gromad (miast, osiedli) ostateczne terminy uiszczenia całości opłat w ramach określonych w ust. 1.

3. W razie uiszczenia całej należności z tytułu opłat melioracyjnych do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym upływa dwuletni okres od ukończenia robót (§ 9) — wysokość opłat obniża się o 10%.

4. W razie przedterminowego uiszczenia jednorazowo co najmniej 50% wszystkich rat, których terminy płatności jeszcze nie zapadły — wysokość sumy tych rat obniża się o 6%.

5. Ulgi określone w ust. 3 i 4 stosuje się również w przypadku zaliczenia na poczet opłat melioracyjnych odszkodowania za grunt wywłaszczony stosownie do przepisów art. 12 oraz w przypadku zaliczenia wartości świadczeń w naturze na poczet opłat melioracyjnych.

§ 11. Przepisy §§ 9 i 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do należności Państwa z tytułu opłat dodatkowych (§ 8 ust. 2).

§ 12. 1. Jeżeli grunty położone w obrębie terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych albo terenów przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków stanowią własność osób prywatnych, a przy tym mogą być bardziej racjonalnie zagospodarowane w ramach państwowej gospodarki rolnej, organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej może, za zgodą zainteresowanego właściciela, wydać decyzję o przejęciu na własność Państwa odpowiedniej części takich gruntów zamiast przypadającej od niego opłaty melioracyjnej (art. 4 ust. 4).

2. W przypadkach określonych w ust. 1 zainteresowanemu właścicielowi gruntów przysługują ulgi analogiczne, jak z tytułu przedterminowej spłaty opłat melioracyjnych (§ 10 ust. 3 i 4); jako podstawę rozliczeń z tytułu przejęcia na rzecz Państwa części jego gruntów przyjmuje się ceny stosowane przy sprzedaży odpowiednich gruntów państwowych nieruchomości rolnych.

3. Ostateczna decyzja o przejęciu gruntu na własność Państwa stanowi tytuł do ujawnienia tego prawa w księdze wieczystej.

§ 13. 1. Wysokość opłat melioracyjnych z tytułu zagospodarowania łąk, przypadających do zapłaty przez każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów, ustala biuro gromadzkiej rady narodowej na podstawie wykazu sporządzonego przez organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej w terminie trzech miesięcy od dnia ukończenia robót.

2. W wykazie należy podać:

- 1) nazwę gromady (miasta, osiedla),
- 2) imiona i nazwiska właścicieli tych gruntów, które objęto zagospodarowaniem,
- 3) wyrażony w hektarach obszar zagospodarowanego gruntu należący do każdego z zainteresowanych właścicieli,
- 4) zastosowaną na obszarze wskazanym w pkt 3 metodę zagospodarowania (uprawa pełna, podsiew, nawożenie),
- 5) wysokość stawki opłat za zagospodarowanie 1 ha łąk w danej gromadzie (mieście, osiedlu), oddzielnie dla każdej z metod zagospodarowania (uprawa pełna, podsiew, nawożenie),

6) wartość nawozów, robocizny i usług transportowych świadczonych przez poszczególnych właścicieli (pkt 2) w związku z zagospodarowaniem ich łąk.

3. Wysokość stawki opłat z tytułu zagospodarowania 1 ha łąk (ust. 2 pkt 5) uzyskuje się przez podzielenie ogólnej kwoty podlegających zwrotowi kosztów (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. g oraz art. 4 ust. 7) z tytułu zagospodarowania odpowiednią metodą łąk w danej gromadzie (mieście, osiedlu) przez ilość hektarów łąk objętych takim zagospodarowaniem.

4. Wartość dostarczonych nawozów oraz wartość robocizny i usług transportowych (ust. 2 pkt 6) ustala się według obowiązujących cenników kosztorysowych w wysokości normatywnych kosztów bezpośrednich w rozumieniu przepisów o kosztorysowaniu robót.

5. Jeżeli zagospodarowanie łąk wykonane było na obszarze objętym działalnością spółki wodnej, wykaz, o którym mowa w ust. 1 i 2, sporządza organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej po zasięgnięciu opinii zarządu tej spółki.

§ 14. 1. Wysokość opłaty przypadającej od każdego z właścicieli tych gruntów, które objęte były zagospodarowaniem (§ 13 ust. 2 pkt 2), uzyskuje się przez przemnożenie odpowiedniej dla danej metody zagospodarowania stawki opłat z 1 ha (§ 13 ust. 2 pkt 5) przez ilość hektarów zagospodarowanych taką metodą łąk należących do tego właściciela.

2. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu do zagospodarowania, o którym mowa w § 13, dostarczył nawozy i wykonał roboty we własnym zakresie, opłatę ustala się jedynie w wysokości odpowiadającej kosztowi mieszanki traw i roślin motylkowych.

3. Przy ustalaniu opłat określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 2—4, § 6 ust. 1, 2 i 4, § 7 oraz § 10 ust. 5 i § 12 ust. 2.

§ 15. 1. Opłaty, o których mowa w § 14, powinny być uiszczone:

- 1) przy zagospodarowaniu metodą nawożenia — w całości do dnia 30 października roku następnego po przeprowadzeniu nawożenia,
- 2) przy zagospodarowaniu metodą podsiewu i metodą pełnej uprawy — w dwóch ratach rocznych płatnych do dnia 30 października każdego roku, licząc od upływu jednego roku po ukończeniu robót.

2. W razie uiszczenia całej należności w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 1 w tym roku, w którym przeprowadzone było nawożenie, a w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 2 — w terminie do dnia 30 października roku następującego po roku, w którym wykonano roboty — wysokość opłat obniża się o 10%.

3. Należność z tytułu opłat za roboty wymienione w ust. 1 pkt 2 obniża się o 6% — jeżeli przynajmniej jedna rata wpłacona zostanie przed terminem jej płatności.

§ 16. Drogi dojazdowe niezbędne dla umożliwienia właściwego użytkowania zmeliorowanego obszaru mogą być budowane na koszt Państwa (ze środków przewidzianych na melioracje) w obrębie meliorowanych terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych w tych przypadkach, gdy będą objęte dokumentacją projektowo-kosztorysową sporządzoną dla inwestycji melioracyjnych na tych terenach (kompleksach).

§ 17. 1. Jeżeli drogi dojazdowe (§ 16) po ich wybudowaniu odpowiadać będą warunkom uzasadniającym zaliczenie do którejkolwiek z kategorii dróg publicznych, do dróg tych, po zaliczeniu ich w trybie przepisów o drogach publicznych do odpowiedniej kategorii drogi publicznej, stosuje się te przepisy.

2. Utrzymanie dróg dojazdowych, nie zaliczonych do kategorii dróg publicznych, należy do właścicieli tych gruntów zmeliorowanych, dla których właściwego zagospodarowania droga została wybudowana; koszty utrzymania takich dróg ponoszą właściciele zmeliorowanych gruntów w wysokości proporcjonalnej do powierzchni tych gruntów.

3. Jeżeli droga dojazdowa (ust. 2) wybudowana została dla właściwego zagospodarowania zmeliorowanych gruntów państwowych, a grunty te oddane zostały w zarząd, użytkowanie lub dzierżawę, koszty utrzymania takiej drogi obciążają zarządcę, użytkownika lub dzierżawcę w wysokości obliczonej stosownie do przepisu ust. 2.

4. Nadzór państwowy nad utrzymaniem dróg dojazdowych określonych w ust. 2 sprawują biura gromadzkich rad narodowych.

§ 18. 1. Jeżeli wykonawca robót nie jest w stanie we własnym zakresie zabezpieczyć wykonania przewidzianych planem robót z zakresu melioracji półpodstawowych czy szczegółowych (z wyjątkiem zagospodarowania łąk) bądź bezpośrednio z nimi związanych melioracji podstawowych, biuro gromadzkiej rady narodowej na wniosek wykonawcy robót może zobowiązać spółkę wodną oraz nie zorganizowanych w spółkę wodną zainteresowanych właścicieli takich gruntów, na których mają być wykonane te roboty, do świadczenia robocizny, materiału lub usług transportowych (art. 4 ust. 5).

2. Wykonawca robót równocześnie z wnioskiem o wprowadzenie obowiązku świadczenia powinien zgłosić odpowiednie zapotrzebowanie na te świadczenia.

3. Wniosek wraz z zapotrzebowaniem powinien być zgłoszony do biura właściwej gromadzkiej rady narodowej przynajmniej na 2 miesiące przed zamierzonym przystąpieniem do wykonania robót.

4. W zapotrzebowaniu należy wskazać:

- 1) obszar (ilość hektarów), na którym mają być wykonane roboty, i rodzaj tych robót,
- 2) nazwę i siedzibę spółki wodnej oraz imiona i nazwiska zainteresowanych właścicieli gruntów nie zorganizowanych w spółkę wodną,
- 3) ilość hektarów gruntów przewidzianych do zmeliorowania, objętych działalnością spółki wodnej lub spółdzielni produkcyjnej albo też należących do poszczególnych właścicieli nie zorganizowanych w spółkę wodną,
- 4) rodzaj i rozmiar świadczeń przewidzianych do wykonania w trybie określonym w ust. 1 oraz termin ich wykonania,
- 5) ogólną wartość poszczególnego rodzaju świadczeń, jakie w danym roku niezbędne będą dla zrealizowania planu robót.

§ 19. 1. Biuro gromadzkiej rady narodowej w oparciu o zapotrzebowanie określone w § 18 ust. 2—4 wzywa spółkę wodną oraz zainteresowanych właścicieli gruntów do wykonania określonych świadczeń; wezwanie powinno być doręczone przynajmniej na 14 dni przed terminem, w którym zobowiązany powinien zgłosić się do wykonania świadczenia. Odpis wykazu osób wezwanych do wykonania świadczeń doręcza się wykonawcy robót.

2. Wezwanie stanowi decyzję w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, która w szczególności powinna zawierać:

- 1) wysokość obowiązkowych świadczeń wyrażoną w złotych i czas trwania tych świadczeń,
- 2) adres i nazwę kierownictwa budowy,
- 3) termin, w jakim zobowiązany powinien się zgłosić do kierownictwa budowy w celu otrzymania przydziału roboty lub stosownie do potrzeb — w celu dostarczenia materiału albo świadczenia usługi transportowej,
- 4) pouczenie o skutkach niedopełnienia obowiązku świadczeń (§ 21 ust. 2).

3. Wysokość obowiązkowych świadczeń (ust. 2 pkt 1) nie może przekraczać:

1) przy drenowaniu	250 zł,
2) w pozostałych przypadkach	120 zł

— licząc na 1 ha meliorowanych gruntów przy uwzględnieniu cen i taryf określonych w § 5 ust. 1.

4. Biuro gromadzkiej rady narodowej, ustalając wysokość obowiązkowych świadczeń, powinno wziąć pod uwagę stan gospodarstwa rolnego zainteresowanego właściciela gruntu, ilość osób zdolnych do pracy w tym gospodarstwie, a w przypadku świadczenia usług transportowych — ilość i rodzaj pojazdów, jakimi zainteresowani dysponują.

5. Termin wykonania świadczeń należy określić w porozumieniu z kierownictwem budowy, przy czym termin ten nie może przypadać w okresie szczególnego nasilenia prac polowych, jak siewy, żniwa i wykopki.

6. W wezwaniu do świadczeń skierowanym do spółki wodnej biuro gromadzkiej rady narodowej określa rodzaj świadczeń, ogólną ich wartość oraz termin wykonania z pouczeniem, że zarząd spółki we własnym zakresie powinien wyznaczyć zobowiązanych do świadczenia robót, materiałów lub usług transportowych.

7. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wykonania świadczeń.

§ 20. 1. Obowiązek bezpośredniego świadczenia robót nie dotyczy:

- 1) młodocianych w wieku do lat 18 oraz kobiet,
- 2) inwalidów bez względu na wiek oraz mężczyzn w wieku powyżej lat 60.

2. Biuro gromadzkiej rady narodowej, w przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia bądź inną ważną przyczyną, może zwolnić od obowiązku bezpośredniego świadczenia robocizny także i inne osoby, jak również w przypadkach uzasadnionych zwolnić od obowiązku świadczenia usług transportowych.

3. Zwolnienia wymienione w ust. 2 wydaje biuro gromadzkiej rady narodowej po zaopiniowaniu przez komisję rolnictwa i zaopatrzenia ludności gromadzkiej rady narodowej.

§ 21. 1. Wykonawca robót (kierownik budowy), po upływie okresu wyznaczonego na wykonanie świadczeń, obowiązany jest zawiadomić biuro gromadzkiej rady narodowej, kto i w jakim zakresie nie wykonał obowiązkowych świadczeń.

2. Spółki wodne oraz zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, którzy w czasie ustalonym przez biuro gromadzkiej rady narodowej nie wykonali świadczeń bez uzasadnionego usprawiedliwienia, obo-

wiązani są uścić opłaty melioracyjne w terminie do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym roboty zostały ukończone. Jeżeli jednak roboty ukończone zostały w listopadzie lub grudniu danego roku kalendarzowego, opłata powinna być uiszczona w terminie do dnia 30 października roku następnego, a w przypadku rozłożenia opłat melioracyjnych na raty (§ 10 ust. 1) okres spłaty całości należnych od nich opłat nie może przekraczać połowy okresów wymienionych w § 10 ust. 1 pkt 2 licząc od daty ukończenia robót.

3. Rozliczenia z tytułu wykonania obowiązkowych świadczeń odbywają się stosownie do przepisów § 3 ust. 2 pkt 3 i ust. 5 pkt 3, § 4 ust. 4, § 5 ust. 1 i 5 oraz § 6 ust. 3.

§ 22. Przepisy rozporządzenia dotyczące biur gromadzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do właściwych do spraw rolnych organów prezydentów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.

§ 23. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

21

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 stycznia 1964 r.

w sprawie uczestnictwa Algierii, Kambodży i Cypru w Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 39, poz. 286), nastąpiło złożenie dokumentów przystąpienia do powyższej konwencji dnia 31 października 1963 r. przez Rząd Algierii i dnia 6 listopada 1963 r. przez Rząd Kambodży.

Dokument przystąpienia Algierii zawiera następujące zastrzeżenie:

„Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna nie uważa się za związaną § 30 wspomnianej konwencji, który przewiduje obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w przypadku sporów wynikających z interpretacji lub stosowania tej konwencji. Oświadczają ona, że dla przedłożenia poszczególnego sporu Międzynarodowe-

mu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia niezbędna jest, w każdym przypadku, zgoda wszystkich stron w sporze.

Zastrzeżenie to ma również zastosowanie do postanowienia tego samego paragrafu, że opinia doradcza wydana przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości musi być uznana za ostateczną”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że notą złożoną dnia 5 listopada 1963 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych Rząd Cypru zakomunikował, iż uważa się za związany powyższą konwencją, której stosowanie zostało rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

22

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 stycznia 1964 r.

w sprawie przyjęcia przez Algierię Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 57 pkt c) Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 14, poz. 74), Algieria złożyła Se-

krretarzowi Generalnemu tej organizacji dnia 31 października 1963 r. dokument przyjęcia powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.